

SECCION AMENA.

ZAKURRA TA ARDIA.

IPUINA.

Zakur batek eskatu zion asmo gaiztoz ta gesurrez Ardi gaiso bati ogi zati bat, esanaz berak lenago prestatu ziola.

Ukatzen zion egiaz Ardi indargabeak, esaten ziola: ¿noiz ta non eman zinidan niri zuk ogi gauzarik?

Jaikizan auzi gogor bat.

Agertu ziran bata ta bestea Agintari batea aurrera.

Zakurrak esatendu, nik on egin det nere esana siniste osoa eman bear zaien jende prestu ta dakienekin igaro zana.

Agintariak dio, ondo itzegin lezu, Zakur erritarra.

Zuzenduzan au isilehorik billatzea Testiga edo Agiritzalletzat Otsoa, Arranoa, ta Mirua.

Gekin, alkar aiturik, joanzan Agintariaren aurrera, ta diotsa Zakurrak: «ona emen aitzakia gabeko ta lotsa andiko Testiguak: oek dakite zer igaro dan. Esan dezatela.»

Galdetu zion lenen Otsoari egia zan edo ez. Zakurrak eman ziola ogia Ardiari.

—Bai, eranzun zuen Otsoak, neuk dakit eman ziola aurréz eta prestuzez, gero beste ainbeste bihurtzeko zorrez.

Arranoak esan zuen: Ala da, eta ¿nola uka lezake Ardi gezurtiak? Milla birao egingo didut bear bada. Irentsina zatela katamotzak ala ez bada.

Miruak irten zuen esanaz, Otsoak eta Arranoak egia ziotela, ta berak zekuzala, bere begi argien aurrean prestatuziola Zakur pres-tuak ogia Ardi zital ukatzen zuenari.

¿Ardi gaisoak zer egin? ¿Nola arpegia agertu etsai bere aragi-zaleen esanak gezurtatzeko.

Chist bat egitera auzartu ez zan.

Orduan Agintariak eman zuen Autu au:

«Zakurrak on egin duelako bere esana Agertzalle edo Testigu zuzen ta lotsa andikoekin, ta Ardiak ezin duelako gezurra diotela, agertu, nola isil egotea dan bestetik aitrotzea, agintzea da biurtu degiola. Ardiak Zakurrari prestatu zion ogia; ezagutua izan dedi-

lla Zakurra egia zaletzat, ta Ardiak paga ditzala egin diran kostu guziak.»

Ez zedukan Ardi gaisoak zuriko errebat ere. Beldurrez ebakieraso zuen bere illea neguaren erraia bazan ere; partilduzan artillea, Agintari, Zakur, Otso, Arrano ta Miruaren artean, negu gogor bat otzez igaro bear zuela Ardiak.

Ipui onek esan naidu, gizon gaizto, askotako ta indartsuak bilatzen dituztela beren gisako lagunak, ta egin kalte asko, argal, oben-gabeko ta itz egiñaz gaizkiago irtengo duteenetan: larga oi dituztela larru utsean ta gorrian, berak ederki jantzitzeko. Obe dala auzirik artu gabe lenengotik eskatzen diotena ematea, geroenean kostu guziekin ematea baño.

Ardiak eraman balu aurrera auzia beste Agintari Naguziago baten gana, ez ziran bere ille guziekin paketuko bere etsaiak. Aragi zaleak izanik, eramango zuten mamia bera, ille ta guzi.

Ikasi bear da Ipui onekin ebakitzen auziak mugonez, berandua-gora larga gabe. Obe da bear orduan esku atz bat ebaki, gero esku-tur guzia baño.

Auzi zalea, eche ondatzallea.

VICENTA DE MOGUEL.

I.^{ko} MUTADI EDO ISITZA.

Askantzak urrengo lumero edo liburuchoan.